

PRÁVNÍ POSOUZENÍ

Rozbor k průběhu zasedání Akademického senátu Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně se zaměřením na otázku usnášeníschopnosti a vymezení možných způsobů postupu pro usnesení se o návrhu na jmenování děkanem - řádného provedení volby kandidáta na nového děkana FA (formou stanoviska k stanovisku zpracovanému dne 31.3.2014 zpracovatelem Josefem Sobotkou).

Zpracovatel právního posouzení:
Mgr. Zdeněk Berka, advokát, ČAK 8934
Krkoškova 2, 613 00 Brno
ident.č.: 66246938
(dále též jen jako „posuzující“)

ČÁST A. ÚVODNÍ ČÁST

Podklady shledané jako zásadní pro posouzení problémů v tomto rozboru řešených, ze kterých bylo vycházeno:

- a) - ZÁPIS 30. MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ AS FA VUT ze dne 25.3.2014 (verze nepodepsaná předsedou AS FA) – dále též jen jako „Předmětný zápis“;
- b) - VOLEBNÍ A JEDNACÍ ŘÁD AKADEMICKÉHO SENÁTU FAKULTY ARCHITEKTURY VUT V BRNĚ v předložené verzi – dále též jen jako „Předmětný řád“;
- c) - STATUT FAKULTY ARCHITEKTURY VYSOKÉHO UČENÍ TECHNICKÉHO V BRNĚ v předložené verzi – dále též jen jako „Předmětný statut“;
- d) - právní předpisy, zejména pak zákon o vysokých školách (z.č.: 111/1998 Sb.) v platném znění – dále též jen jako „ZoVŠ“;
- e) stanovisko zpracované dne 31.3.2014 zpracovatelem Josefem Sobotkou – dále též jen jako „Předmětné stanovisko“.

Vymezení zaměření rozboru: posouzení průběhu zasedání Akademického senátu Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně (tato fakulta dále též jen jako „FA“ a tento akademický senát dále též jen jako „AS FA“) se zaměřením na otázku usnášeníschopnosti a vymezení možných způsobů postupu pro řádné usnesení se o návrhu na jmenování děkanem - řádného provedení volby kandidáta na nového děkana FA (formou stanoviska k Předmětnému stanovisku /stanovisku zpracovanému dne 31.3.2014 zpracovatelem Josefem Sobotkou/).

ČÁST B. ROZBOR A STANOVISKO I.

Východiska rozboru

Pro zaujetí stanoviska k posouzení zadaného problému je nutné (a možné) vycházet z dokumentů uvedených v ČÁSTI A pod písm. a) až d) tohoto posouzení (při stanovisku k Předmětnému stanovisku uvedenému v ČÁSTI A pod písm. e) pak i z textu takového Předmětného stanoviska), to vše při zohlednění toho, že je vycházeno z předpokladu, že faktický průběh 30. MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ AS FA VUT dne 25.3.2014 byl takový, jak je zachycen v Předmětném zápisu (dokumentu uvedeného v ČÁSTI A písm. a) tohoto posouzení (*zpracovatel posouzení nebyl předmětnému zasedání AS FA VUT přítomen a tedy není schopen posoudit, zda to, co je zachyceno v zápisu, odpovídá skutečnosti*)).

II.

Stanovisko k problému usnášeníschopnosti AS FA při snížení počtu členů za situace, jak je zachycena v Předmětném zápisu

Předně je nutno již na počátku konstatovat, že ani v situaci, kdy počet řádně navolených členů AS FA (kteří řádně složili slib a ujali se funkce) klesne u AS FA např. na 9 členů (což je počet členů, se kterým je dále pracováno s ohledem na Předmětný zápis, byť s ohledem na to, že posuzující nemá k dispozici písemnou rezignaci jednoho člena AS FA, u kterého je v Předmětném zápisu zachyceno, že „... podal místopředsedkyni svou rezignaci ...“ není možno učinit jednoznačný závěr o tom, zda počet členů AS FA byl na konci jednání jen 9 nebo 10, ale takové nemá pro posouzení problému usnášeníschopnosti významu, jak vyplývá z dále uvedeného), není možno konstatovat, že by AS FA se stal v průběhu 30. Mimořádného zasedání usnášení neschopným.

Takový závěr (k tomu, zda je AS FA usnášeníschopný při počtu 9-ti na zasedání AS FA přítomných členů) bude platit minimálně po tu dobu, co bude ve vztahu k usnášeníschopnosti AS FA stanoveno ve vnitřních předpisech FA, že: „AS FA je schopen se usnášet, jestliže je na zasedání přítomna nadpoloviční většina jeho členů, z toho nejméně dva studenti“ (v daném případě takové vyplývá z Článku 15 odst. (1) Předmětného řádu. Z ustanovení Článku 15 odst. (1) Předmětného řádu plyne (ve spojení s Článkem 12 odst. 4) Předmětného statutu, který stanovuje, že „Počet členů AS FA je 13 (třináct), z toho 8 (osm) akademických pracovníků a 5 (pět) studentů.“), že dokonce i za situace, kdy na zasedání AS FA je přítomno jen 7 členů, ze kterých jsou alespoň 2 studenti (tedy tomu odpovídá i situace, kdy je např. přítomno všech 5 členů z řad studentstva a jen 2 členové z řad akademických pracovníků), je AS FA schopen se usnášet. Ani Předmětný statut a ani Předmětný řád žádná další omezení pro usnášeníschopnost nekladou (např. v tom směru, že AS FA je schopen se usnášet jen když je přítomno více členů z řad akademických pracovníků než členů z řad studentů, či kdy je přítomna alespoň polovina všech členů z řad akademických pracovníků apod.), a to ani v případě, kdy AS FA má rozhodovat o “volbě” kandidáta na jmenování děkana.

Jiné to pak je pro stanovení většiny (tzv. hlasovacího kvora), které je nutno pro rozhodnutí usnášeníschopného zasedání dosáhnout proto, aby navržené rozhodnutí bylo možno považovat za přijaté AS FA. Zatímco obecné pravidlo je dle Předmětného řádu to, že pro přijetí rozhodnutí stačí, hlasuje-li nadpoloviční většina **přítomných** členů AS FA (viz Článek 15 odst. 3 Předmětného řádu, což znamená, že např. bude-li přítomno jen 9 členů z celkového počtu 13-ti členů AS FA, a budou-li alespoň dva z řad studentů (AS FA bude tedy usnášeníschopný), stačí, když bude pro rozhodnutí hlasovat jen 5 členů AS FA, byť by to byli jen studenti), tak pro “volbu” kandidáta na jmenování děkanem je stanoveno (pro volbu ze tří nebo více kandidátů, kdy tedy je vycházeno z toho, že na předmětném zasedání mělo být rozhodováno resp. voleno ze tří kandidátů), že primárně je nutné (v prvním kole) dosáhnout nadpoloviční většiny hlasů **všech** členů AS FA – tedy nikoliv jen těch přítomných (viz Článek 6 odst. 1 Přílohy Předmětného řádu speciálně upravující Volební řád pro volbu kandidáta na jmenování děkanem (v návaznosti na Článek 15 odst. 4 Předmětného řádu), což znamená, že např. bude-li přítomno jen 9 členů z celkového počtu 13-ti členů AS FA, a budou-li alespoň dva z řad studentů (AS FA bude tedy usnášeníschopný), je nutné pro rozhodnutí – provedení volby hlas minimálně 7 členů AS FA, byť by to bylo jen 5 studentů a dva pedagogičtí pracovníci; otázkou je, zda by se takové kvorum mělo počítat z počtu k danému okamžiku skutečně ještě ve funkci působících členů AS FA (tedy členů, kterým funkce nezanikla), byť na zasedání nepřítomných, nebo z onoho Předmětným statutem stanoveného obecného celkového počtu členů AS FA, tedy z hodnoty 13; v tomto směru je nutné konstatovat, že vnitřní předpisy nedávají jednoznačnou odpověď na otázku, kolik je kvorum odvozované od počtu „všech členů AS FA“ za situace, kdy jednomu nebo více členům funkce člena AS FA skončila, a zatím

nedošlo k jejich nahrazení náhradníky, pokud nějací jsou /náhradníkovi funkční období počíná až dnem zasedání AS FA, na kterém se ujal své funkce – viz Článek 12 odst. 6 Předmětného statutu; k tomuto je nutno říci, že takovou dikci ovšem stanovuje sám ZoVŠ, a s ohledem na obecný způsob výkladu pojmu „všech členů“ nějakého orgánu, je spíše potřeba vycházet z toho, že všemi členy je nutno rozumět statutem stanovený počet členů orgánu (v případě AS FA tedy z počtu 13), nikoliv jen těch, které aktuálně jsou ve funkci /není vyloučeno i jiné stanovisko, zvláště, když by se vycházelo např. jen z gramatického výkladu, avšak z hlediska smyslu a i obecného výkladu obdobných dikcí / např. v rámci úpravy usnášeníschopnosti či hlasovacích kvor u valných hromad korporátních subjektů/ by se mělo dle mého názoru klonit k výkladu, že je takovou dikcí myšlen počet členů AS FA stanoveného v Předmětném statutu (v daném případě tedy Předmětným statutem stanovený počet ve výši 13-ti členů)).

Na tomto místě je rozhodně nutné zdůraznit, že pro odpověď na otázku, kde je závazně stanoven konkrétní počet členů AS FA a jak je stanovena usnášeníschopnost AS FA, se musí hledat v Předmětném statutu, případně Předmětném řádu a nikoliv v ZoVŠ. ZoVŠ je nutno chápat jen jako právní normu, která vymezuje, resp. stanovuje obecné mantinely toho, jaký počet členů akademického senátu fakulty může být stanoven statuty vysokých škol resp. statuty fakult. V tomto smyslu pak ZoVŠ tak „jen“ stanovuje, že akademický senát má „nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti.“, jak vyplývá z § 26 odst. 1 ZoVŠ.

Nemělo by se dané ustanovení tedy vykládat tak, že daný § 26 odst. 1 ZoVŠ stanovuje jaksi generálně a závazně nějaký obecný mantinel, stanovující nikoliv omezení toho, kolik může být ve statutu fakulty stanoveno, že má akademický senát konkrétní fakulty členů, ale stanovující počet členů akademického senátu přítomných na konkrétním zasedání akademického senátu, pod který nesmí klesnout počet členů akademického senátu na zasedání akademického senátu přítomných, resp. obecně kterým trvá výkon funkce ač na zasedání jsou přítomni či nikoliv (pokud by účelem daného ustanovení /a tedy jeho výklad/ mělo být stanovení takového (tedy stanovení počtu členů akademického senátu, pod který nesmí klesnout nikdy počet členů akademického senátu, kterým výkon funkce člena senátu trvá) musel by přímo ZoVŠ stanovit i následek toho, když se taková situace stane (např. že zaniká funkce i ostatním členům a musí se provést nové volby a podobně)), když statutem stanovený počet členů je jiný, vyšší. Ale to ZoVŠ nečiní a problémem se více nezaobírá, a i z takové skutečnosti je nutno dospět k závěru, že dané ustanovení § 26 odst. 1 věta druhá ZoVŠ je nutné vykládat tak, že toto ustanovení jen stanovuje, že akademický senát má „nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti.“ a že jde tedy „jen“ o vodítko, které ovšem závazně stanovuje, v jakých mantinelech se může statut fakulty případně volební a jednací řád akademického senátu pohybovat v ujednáních, ve kterých určuje konkrétní počet členů akademického senátu fakulty a toho, kolik jich bude voleno z řad akademických pracovníků a kolik jich bude voleno z řad studentů. K takovému závěru musí vést i pátá věta § 26 odst. 1 ZoVŠ, která stanoví: „Vnitřní předpisy fakulty stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob .....“, kteroužto větu je nutno vykládat ve smyslu předchozích vět daného odst. 1 § 26 ZoVŠ, resp. která tak zpětně dotváří zase i význam takových předchozích vět.

S ohledem na vše výše uvedené v tomto čl. II. Části B tohoto rozboru, je nutné uzavřít, že pokud ze strany samotného AS FA či případně volební komise (či případně někoho dalšího) bylo prezentováno či bylo uváděno, že se AS FA stal usnášení neschopným (či obdobné sdělení, které mělo vyjadřovat to, že AS FA nemohl rozhodovat resp. provést volbu kandidáta na jmenování děkanem pro aktuálně malý počet členů AS FA přítomných na zasedání AS FA), tak takové tvrzení by nemělo být shledáno pravdivým, resp. není

možné takové konstatovat ve vztahu k 30. Mimořádnému zasedání AS FA VUT ze dne 25.3.2014, neboť i při zohlednění všech jednání (úkonů) členů AS FA, které by měly mít charakter písemné rezignace člena AS FA (tedy úkonu /právního jednání/ ve smyslu článku 12 odst. 7 písm. a) Předmětného statutu, jehož následkem je zánik členství v AS FA), by platilo, že i kdyby takové úkony měly za následek zánik členství v AS FA, musel mít AS FA ještě minimálně 9 aktivních řádných členů, a tedy stále AS FA (resp. počet přítomných členů AS FA) splňoval onu podmínku usnášeníschopnosti stanovenou v Článku 15 odst. 1 Předmětného řádu. Tedy platí, že AS FA rozhodovat mohl.

V tomto směru je tak možné rovněž konstatovat, že mé nezávislé stanovisko uvedené výše k otázce usnášeníschopnosti AS FA zcela koresponduje, dle mého názoru, i se stanoviskem k takovému problému zpracovaným dne 31.3.2014 zpracovatelem Josefem Sobotkou (Předmětným stanoviskem), kteréžto stanovisko jednoznačně učinilo shodný závěr k otázce usnášeníschopnosti zasedání AS FA dne 25.3.2014, a je tedy možné takové stanovisko považovat za shodné se stanoviskem mým.

Nad rámec Předmětného stanoviska pak z hlediska praktického (*pro předejití problémům resp. možnosti lepšího zvažování řešení různých v úvahu přicházejících situací nastalých na zasedáních AS FA a tedy jeho klidného, řádného a kontinuálního průběhu a naplňování účelů jeho konání*) doporučuji FA se zamyslet nad zpřesněním či hlubší úpravou některých situací, které na jednáních kolektivních orgánů typu akademického senátu FA mohou nastat, a tedy nad úpravou samotného Předmětného statutu a zejména pak Předmětného řádu. Inspiraci doporučuji hledat zejména v různých úpravách např. ujednáních doporučovaných do stanov akciových společností či společenských smluv společností s ručením omezených (*či různých jednacích řádů nejvyšších orgánů takových subjektů*) ve vztahu k úpravě právě zasedání takových nejvyšších orgánů takových korporací (valných hromad). Právě u těchto subjektů (*resp. při jednání jejich valných hromad*) dochází velmi často (*na rozdíl od orgánů vysokých škol, kde k takovému dochází přeci jen méně či spíše výjimečně a nikoliv tak dramaticky*) k tomu, že se jednání valných hromad v mnohém vyhrocují, či často dochází k různým obstrukcím a snahou omezit či dokonce úplně znemožnit jejich průběh např. v situaci, kdy tušený výsledek rozhodování není pro některého člena orgánu vítaný či přijatelný. Proto bývají v tomto směru (ať již přímo ve stanovách, nebo formou různých jednacích řádů právě valných hromad) upravovány výslovně i různé situace, které mohou při projednávání programu valných hromad nastat, a jsou tak stanoveny (upraveny) i způsoby jejich řešení. Takové hlubší rozpracování problému umožňuje zejména to, že je možno mnohem rychleji a hlavně aktuálněji (přímo na zasedání orgánu) co nejspíšeji reagovat na nastalé nestandardní situace díky tomu, že situace je popsána a je výslovně uvedeno, jak ji řešit. Rovněž je možné hledat hlubší inspiraci i v jednacích řádech např. zákonodárných orgánů, ať již těch současných, tak i těch minulých (včetně těch z období tzv. První republiky).

III.

Stanovisko k dalšímu postupu při volbě kandidáta na jmenování děkanem

Výše uvedený závěr k otázce usnášeníschopnosti zasedání AS FA nic nemění na tom, že je daným faktem, že na zasedání AS FA dne 25.3.2014 nedošlo k "volbě" kandidáta na jmenování děkanem, a to z toho důvodu, že k volbě prostě reálně nedošlo resp. že s faktickým hlasováním o takové volbě nebylo ani započato. Je tedy faktem, že nedošlo k usnesení se o návrhu na jmenování děkana.

Zatímco odpověď na otázku, zda byl či nebyl AS FA schopen se usnášet, není zcela bezproblémová, ale je zdůvodnitelná výše uvedeným postupem s ohledem na ustanovení

Předmětného statutu a Předmětného řádu (*byť ten výslovně např. ani neřeší přesně jakým okamžikem zaniká členství v AS FA v případě učinění písemné rezignace /doručením písemné rezignace? jejím projednáním? komu se má rezignace přesně doručit?, je tak možno učinit přímo na zasedání? – ovšem komu konkrétně se písemná rezignace má odevzdat, je-li taková činěna přímo na zasedání také není uvedeno (předsedovi AS FA?, případně i místopředsedovi AS FA?, kterémukoliv - členovi AS FA, když např. ani předseda ani místopředseda není přítomen (tedy v takovém případě fakticky předsedajícím?)*)), tak odpověď na otázku, jak dále pokračovat v bohužel nedotaženém procesu “volby” kandidáta na jmenování děkanem není jednoznačná a ani Předmětný statut a zejména pak ani Předmětný řád nedává na takovou otázku jednoznačnou resp. výslovnou odpověď (*s ohledem na tuto skutečnost je tímto FA doporučováno provést do budoucna minimálně v Předmětném řádu dopřesnění postupu v procesu “volby” kandidáta na jmenování děkanem výslovným popisem i toho, jak se má např. postupovat za situace, kdy (a to z jakéhokoliv důvodu) nebude v den, na kdy je volba stanovena, fakticky “volba” ani zahájena, ač AS FA byl usnášeníschopný či usnášení schopný nebyl*).

V ZoVŠ na danou otázku, jak nejlépe dále pokračovat v procesu “volby” kandidáta na děkana, konkrétní odpověď nenalezneme, a to i z toho důvodu, že hlavním účelem zákona o vysokých školách je upravení právě jejich maximálních svobod a samosprávy. Jde skutečně o právní normu, která primárně jen upravuje rámec vysokoškolské činnosti a její svobodu a samosprávu, což se mimo jiné projevuje tím, že dává svobodu vysokým školám v tom, jak si své fungování upraví a stanovuje jen minimální základní rámec takové úpravy. O to větší nároky však jsou na vysoké školy tudíž kladeny ve vztahu k vnitřním předpisům, zejména pak volebním a jednacím řádům a statutům vysokých škol a jednotlivých fakult. Odpověď na otázku, jak dále postupovat při volbě kandidáta na děkana, tak je nutno hledat v konkrétních ustanoveních Předmětného statutu a zejména pak Předmětného řádu. Z pohledu řešení daného problému pak:

- a) buď tyto dokumenty výslovně stanovují, jak postupovat,
- b) nebo tak bohužel nečiní a pak bude zřejmě nutno hledat ustanovení takových dokumentů, které řeší nejbližší podobnou situaci té posuzované, a z takových ustanovení vycházet pro stanovení dalšího postupu, pokud takové budou nalezeny.

Po přečtení a posouzení obou těchto vnitřních předpisů je bohužel nutné konstatovat, že Předmětný statut tento problém neřeší vlastně vůbec, ale to vyplývá z toho, co vlastní statut má primárně řešit. Předmětný řád obsahuje přílohu, na kterou odkazuje Předmětný řád v Článku 15 odst. 4), kterážto příloha představuje Volební řád pro volbu kandidáta na jmenování děkanem (tento volební řád dále též jen jako „Řád volby kandidáta na děkana“) a z této přílohy, představující součást Předmětného řádu, je nutno primárně vycházet. Řád volby kandidáta na děkana bohužel nemá ustanovení, které by se zabývalo situací, že AS FA stanovil sice termín a místo konání voleb kandidáta na jmenování děkanem, avšak AS FA neprovedl volbu, ovšem nikoliv z toho důvodu, že proběhl proces “volby” kandidáta, ale žádný z kandidátů nezískal dostatečný počet hlasů nutný pro jeho volbu, ale proto, že AS FA “volbu” vůbec neprovedl, resp. nepřistoupil k vlastní “volbě” a to ani k tzv. prvnímu kolu volby. Předmětný řád bohužel neřeší ani situaci, co se má dít, když by AS FA nebyl ani usnášeníschopný k takové volbě.

Pro provedení volby kandidáta na jmenování děkanem (s ohledem na to, že AS FA neprovedl volbu kandidáta na zasedání, které k takovému bylo stanoveno) přichází z pohledu teoretického v podstatě v úvahu jen dvě varianty.

Varianta A by spočívala v tom, že by se „pokračovalo“ v procesu „volby“ kandidáta v místě, které logicky navazuje na stav, do kterého se proces dostal k okamžiku, kdy „začaly problémy“, tedy v zásadě jen formou svolání nového zasedání AS FA, jehož program by bylo „konání volby“.

Varianta B by spočívala v tom, že se fakticky zopakuje celý proces „volby“ kandidáta od samého počátku.

Je nutno nezakrývat, že tyto obě v úvahu přicházející varianty řešení problému vyvolávají problémy, které bohužel není možno jednoznačně vyloučit, neboť Předmětný řád nedává nějaké jednoznačné řešení.

Pokud budeme hledat v Řádu volby kandidáta na děkana situaci, která popisuje nějakou situaci, alespoň obdobnou té nastalé (pro možnost analogického užití ustanovení pro náš problém), tedy situaci, že z nějakého důvodu se nepodařilo provést volbu, tak nalezneme pouze úpravu situace, kdy k volbě sice došlo, ale nikdo nebyl zvolen (nebyl vítěz), a to z toho důvodu, že nezískal nikdo z navržených kandidátů potřebné množství hlasů. Pro tuto situaci pak je stanoveno, že: „Není-li v opakované volbě zvolen žádný kandidát, volba je ukončena a AS FA vyhlásí nové volby.“ (viz Článek 7 odst. 4) *Řádu volby kandidáta na děkana*) resp. je stanoveno, že „Není-li kandidát zvolen, volba je ukončena a AS FA vyhlásí nové volby.“ (viz Článek 8 odst. 3) *Řádu volby kandidáta na děkana*). Pokud bychom situaci řešenou v takových ustanoveních považovali za nejbližší situaci nastalé (a že jde o situaci dostatečně obdobnou), pak by závěr vedl k tomu, že tedy by AS FA postupoval tak, že by vyhlásil nové volby (z toho, že *Řád volby kandidáta na děkana z pohledu pojmosloví uvádí v Článku 3, že: „ termín a místo konání voleb kandidáta na jmenování děkana stanoví AS FA .....“ a že ve výše citovaných ustanoveních Článku 7 odst. 4) resp. ustanovení Článku 8 odst. 3 je uváděno jiné pojmové spojení „.... vyhlásí nové volby“*, je nutno spíše dospět k závěru, že pojem „vyhlášení nových voleb“ je pojmem širším a zahrnuje nejen vlastní stanovení termínu a místa konání voleb a tedy pak akt konání voleb v podobě zasedání AS FA a přijetí usnesení o návrhu na jmenování děkana (tomuto užšímu výrazu by pak odpovídalo pojmové spojení „stanovení konání voleb“), ale i celý s tím související postup zahrnující mimo jiné i podávání návrhů na jmenování děkana a zřejmě tedy i jmenování volební komise).

Problémy při užití takového postupu jsou zejména tyto:

- ustanovení o vyhlášení nové volby není Předmětným řádem stanoveno výslovně pro situaci, kdy vlastní akt přijetí usnesení o návrhu na jmenování děkana (který zahrnuje postup pomocí volebních lístků (tedy formou jakési volby, tedy hlasování pomocí hlasovacích lístků)) se vůbec formou volebních lístků neuskutečnil,
- ustanovení o vyhlášení nové volby je Předmětným řádem výslovně upraveno jen pro situaci, kdy jiný postup (*tedy jiný, než nové volby ve shora uvedeném smyslu, tedy i nový výběr kandidátů stanoveným postupem*) není ani moc racionální resp. účelný, neboť jen opakování vlastního hlasování (formou volebních lístků) o stejných kandidátech (tedy oné volby v užším slova smyslu) posunuté jen o nějaký čas dále (*než by bylo svoláno nějaké nové zasedání AS FA, resp. byl stanoven jen nějaký nový termín a čas konání takového*) by asi vedlo jen ke stejnému v tomto smyslu „patovému“ výsledku, tedy v konečném důsledku jen zase k nezvolení, a proto je volen postup zcela nových voleb se vším všudy, což je logické (v posuzovaném případě však tak tomu nebylo a rozhodně není možno učinit závěr, že by volba nutně musela končit „patem“ – nezvolením žádného kandidáta a že tedy opakování jen oné volby by bylo jen opakování téhož),

- předmětný řád bohužel ani pro případ postupu dle Článku 7 odst. 4 či dle Článku 8 odst. 3 Řádu volby kandidát na děkana, nevysvětluje, co přesně má představovat pojem „nová volba“ (k výkladu takového slovního spojení bylo více uvedeno výše).

Je nutno konstatovat, že Předmětný řád neupravuje situaci upravující to, co by se dělo, kdyby k volbě v naplánovaném (stanoveném) termínu nedošlo proto, že AS FA by byl neusnášeníšopný, protože nepřišel potřebný počet členů AS FA nutný k usnášeníšopnosti AS FA (tento neřešený problém platí obecně pro jakékoliv zasedání). Pokud by takovou variantu řešení problému pro situaci, kdy AS FA nebyl usnášeníšopný, Předmětný řád upravoval, tak by taková situace byla problému tímto řešenému bližší, než situace Předmětným řádem řešená (viz výše). Ustanovení řešící problém neusnášeníšopnosti však řešen Předmětným řádem není a tak je nutno shrnout, že nejbližše podobným řešeným problémem je skutečně ten výše uvedený (tedy postup stanovený pro situaci, kdy žádný z kandidátů, ač volby proběhly, nedosáhl potřebné většiny).

Varianta „jen stanovení“ dalšího termínu a místa konání voleb kandidáta na jmenování děkanem, kde by se řešilo přijetí usnesení o návrhu na jmenování děkana (jež by se usnášelo „volbou pomocí hlasovacích lístků“ z návrhu kandidátů učiněných ve lhůtách před zasedáním konaným dne 25.3.2014), vyvolává např. problém, co s kandidáty, kteří případně byly navrženi později (mohly by být pro původní termín konání „voleb“ navrženi jen do 10-ti dnů před konáním nové volby), kdy pokud by ona „volba“ kandidáta proběhla 25.3.2014, tak by rozhodně neprobíhala o kandidátech, kteří byly navrženi ve lhůtě kratší než oněch 10 dnů před stanoveným datem voleb. Pokud bychom připustili, že je možno stanovit jiný (druhý) termín a místo konání voleb, tak by se náhle mohli „dostat do hry“ i kandidáti, kteří by v případě řádného (prvního termínu) se účastnit nemohli. Důležitý moment je i ten, že Řád volby kandidáta na děkana nikde neuvádí možnost nějak měnit či stanovovat 2x termín a místo konání voleb kandidáta na jmenování děkanem.

S ohledem na výše uvedené úvahy nad dalším postupem, dospívám k závěru, že je vhodnější aplikovat na danou situaci ustanovení o konání nové volby, a to s ohledem na to, že:

- tento postup je sice upraven pro situaci, která není zcela totožná s tou, co nastala v dané věci, ale přesto je dosti srovnatelná se situací nastalou (resp. s jejím důsledkem),
- jde o postup, který je Řádu volby kandidáta na děkana znám a tedy aprobován,
- jde o postup, ve kterém nedochází k tomu, že by se stanovoval pro jednu volbu v širším slova smyslu (viz výše k takovému) 2x termín a místo konání voleb kandidáta na jmenování děkanem AS FA, kterýžto postup asi není možné připouštět, když není ani jakkoliv zmíněn jako možný v Předmětném řádu, byť zmíněn pro nějakou jinou problémovou alternativu voleb (tedy není ani nikterak upraven např. v tom směru do jaké doby je takové možné učinit a podobně); připuštění takového by navíc mohlo vést k výkladu, že AS FA může opakovaně stanovovat další a další termíny pro konání voleb kandidáta bez omezení, a to není žádoucí vůbec připouštět.

Přes výkladové problémy spojené s tím, že budou vyhlášeny nové volby (kdy bude nutno vycházet pro systémovost z toho, že pojmem nové volby je nutno chápat učinění všech procesů, včetně jmenování nové volební komise, a tedy že pojem nové volby je širším pojmem, než jen pojem „volba“ ne úplně vhodně z hlediska systematiky užitým i v Článku 5 Řádu volby kandidáta na děkana).

V tomto směru je možné také konstatovat, že mé nezávislé stanovisko uvedené výše k otázce dalšího postupu ve věci problémového „volebního“ zasedání AS FA v tomto

ohledu koresponduje, dle mého názoru, i se stanoviskem k takovému problému zpracovaným dne 31.3.2014 zpracovatelem Josefem Sobotkou (Předmětným stanoviskem), kteréžto stanovisko jednoznačně učinilo fakticky značně podobný závěr k otázce dalšího postupu, a je tedy možné takové považovat za akceptovatelné. Rovněž se kloním k názoru, že rozhodně je vhodné zajistit co nejdříve doplnění počtu členů AS FA do plného počtu náhradníky, pokud tito jsou k dispozici, jinak (pokud dostatečný počet náhradníků není) provést co nejdříve i doplňovací volby, vše tak, aby nebyl AS FA zcela paralyzován resp. zcela ochromen tím, že by nebyl ani usnášeníschopný, což by vzniklý problém jen zvětšilo.

IV. Závěr

Na závěr je nutno konstatovat, že bohužel vzhledem k ne úplně dostatečné šíři výslovné úpravy zejména Předmětného řádu, není možno nalézt nějaký jednoznačný, z pohledu právního nenapadnutelný, způsob toho, jak provést volby kandidáta na děkana, resp. jak ve smyslu § 27 odst. 1) písm. g) ZoVŠ se usnést AS FA o návrhu na jmenování děkana, za situace, která nastala díky nenaplněnému průběhu 30. Mimořádného zasedání AS FA, ale výše navržené řešení se jeví jako nejvhodnější a nejvíce odpovídající i duchu Předmětného řádu (*samozřejmě je možno zvolit postup kombinovaný i s tím, že by nejdříve došlo k dostatečné úpravě zejména Předmětného řádu, která by zamezila opakování situace, která nyní nastala, a teprve dle něj by byl proveden proces usnesení se o návrhu na jmenování děkana, ovšem ani tento postup není bez problémů ve vztahu k tomu, že prostě na 30. mimořádném zasedání AS FA nedošlo k dovršení procesu „volby“ kandidáta na jmenování děkanem, a aktuálně platný Předmětný řád neupravuje (neupravoval) výslovně, jak tuto situaci řešit (jak ve „volbě“ pokračovat); bez významu jistě není ani časový problém, který nastává s ohledem na to, že končí funkční období současného děkana, byť ten by neměl být považován za primární.*

Nad rámec již výše učiněných závěrů považuji ještě za důležité na závěr doporučit FA připravit změny resp. úpravy (formou zejména rozšíření) vnitřních předpisů FA, minimálně se zaměřením na možné problémy spojené zejména s problémy usnášeníschopnosti a i přijetí usnesení o návrhu na jmenování děkana, včetně raději i výslovného vymezení toho, co je myšleno pojmem nová volba, a rozšíření okruhu aplikace nové volby i na jiné možné případy neúspěšnosti pokusu o „volbu kandidáta na děkana“, byť neúspěšných nikoliv tím, že jen nedošlo k zisku potřebného počtu volebních lístků.

V Brně dne: 15.4.2014

Mgr. Zdeněk BERKA
advokát
613 00 Brno, Krkoškova 726/2

Mgr. Zdeněk Berka
advokát